

Ku tragédii na Nosickej priehrade bol len krôčik

ANJEL STRÁŽNY SA KU RYBÁROM NEOTOČIL CHRBTOM

Peter sa s kolegom rybárom Františkom vybrali na rybačku už v piatok. Kapricí im však akosi nešli, a tak v sobotu rozhodli, že zmenia miesto lovu.

MILOCHOV. Všetky rybárske veci nahádzali narýchlo do Petrovho člna, a hoci videli, že laminátovo-drevený čln je preťažený, naštartovali motor a vydali sa na vodu. „Ten istý čln používam už niekoľko rokov, mnohokrát bol naložený oveľa ťažším nákladom a nič sa nestalo. Ak by sme mali veci nahádzané v jeho zadnej časti, nemohol by sa potopiť. Hneď, ako sme sa pohli, uvidel som, že cez provu špliecha do člna oveľa viac vody, ako býva zvykom,“ spomína Peter.

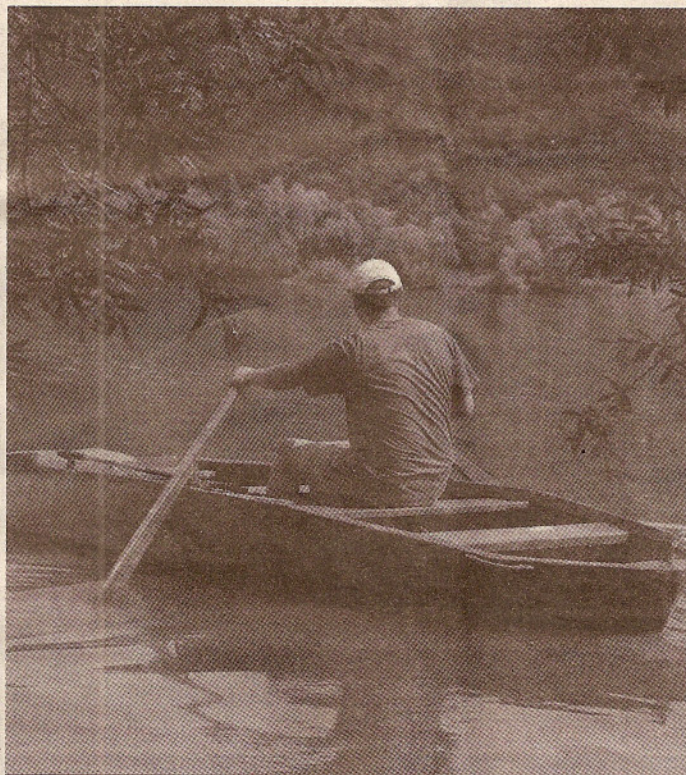
Bolo už neskoro...

Rybári boli asi stopäťdesiat metrov od brehu, keď si Peter uvedomil, že by sa mohli potopiť a rozhodol sa otočiť čln späť ku brehu. „Bolo však už neskoro, Fero zabalancoval, prednou časťou začala prúdiť do člna voda. Prešli sme asi tridsať metrov a netrvalo ani pol minúty a čln zmizol pod vodou aj so všetkým, čo v ňom bolo,“ hovorí už s úsmevom Peter. Pod vodou zmizli nielen udice, slnečníky a rybárska výbava, no i drahý motor a sonar. V momente, keď sa to stalo, do smiechu im veľmi nebolo. Peter, takpovediac vy-

rastal na priehrade, takže voda ako živel mu problémy nerobila. Nevedel však, či Fero vie vôbec plávať, prípadne či nespanikári. A v ťažkých rybárskych topánkach a gumákoch sa plávať nedá. „Našťastie, neponorilo sa uzatvorené pätnásťlitrové plastové vedro a rybárske lehátka. Tie síce majú kovovú konštrukciu, no napodiv plávali. Chytili sme sa ich a o niekoľko minút sme boli pri brehu,“ vracia sa ku kritickým chvíľam Peter. Na to, že mohli prísť obaja o život, v tej chvíli už nemysleli, začalo ich zaujímať, ako vytiahnuť čln so všetkým z viac ako osemmetrovej hĺbky. V sobotu navečer nespел ani Považskobystričan Vlado Biely, ktorý len pár dní predtým pomohol vytiahnuť automobil z považskoteplianskych rybníkov.

Trestuhodná nedbalosť

„Na miesto som prišiel asi sedem hodín potom, ako sa čln potopil. Obaja rybári si mysleli, že poznajú miesto, kde je ponorený, no ukázalo sa, že sa mýlili. A v osemmetrovej hĺbke, kde je viditeľnosť okolo pol metra, bolo prakticky nemožné medzi nánosmi bahna čln nájsť,“ opisuje svoj pohľad na udalosť Biely. Zároveň však krútil hlavou nad tým, že po domácky vyrobený čln nemal žiadne vzduchové komory a ani jeden z rybárov si nedal tú námahu zobrať si záchrannú vestu. „Na priehrade

Späť na vodu

Na Petrovi potopenie pramice nezanechalo stopy a už pár sekúnd po našom stretnutí mieril na vodu „pošteklit“ zubačov.

FOTO: MILAN PODMANÍK

som bol na člne tisíckrát a nikdy sa nič nestalo. Vidím však, že už budem musieť byť opatrnejší,“ kajal sa pár dní po udalosti Peter.

Pomohla šťastena

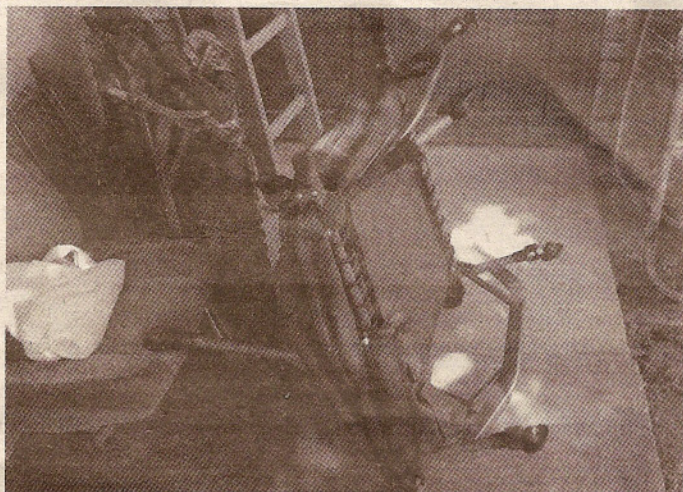
Čln sa im podarilo nájsť až na druhý deň. A to paradoxným spôsobom. „Odpíli som v lese asi deväťmetrový kôl, zobral druhý čln a z neho som pichal do dna na miestach, kde starý čln klesol ku dnu. Sám som neveril, že to bude mať úspech, no zrazu som zacítil odpor, udrel som silnejšie a na naše veľké prekvapenie na hladinu vyplávalo veslo z potopeného člna. Označili sme miesto, opäť zavolali Vlada Bielyho a za pomoci silného motorového člna sme pramicu a väčšinu potopených vecí vytiahli nad hladinu. Sonar ešte suším, neodvážil som sa ho odskúšať,“ hovorí Peter. Až na niekoľko maličkostí sa našli všetky veci. Čo však Petra mrzelo, nenašli sa jeho rybárske doklady. Už sa s nimi rozlúčil, no urobil posledný

pokus a opäť sa na neho usmiala šťastena. Člnkujúc popri brehu v zátokke za Kotvou našiel medzi naplaveným „bordelom“ puzdro s rybárskymi dokladmi.

Poučenie do budúcnosti

„Je to pre mňa ponaučenie. Musím do člna nainštalovať nejaké vzduchové komory, a ak pôjdem veľmi naložený, zoberiem si polystyrénové dosky a snád i záchrannú vestu,“ duhuje sa 28-ročný Peter, ktorý na priehrade strávil viac ako dve tretiny života. Ani udalosť, ktorá mohla skončiť tragicky, ho od rybačky neodradila. Napokon, i tento rozhovor nám poskytol len v prestávke medzi rybolovom. Doplavil sa ku nám na vylovenom člne, a keď sme sa dozvedeli, čo sme chceli, odplával späť na priehradu za svojou vášňou.

Anjel strážny stál v sobotu pri oboch rybároch. Nebyť duchapritomnosti a kusiska šťastia, mohla sa letná rybačka skončiť tragicky... **MILAN PODMANÍK**

Lehátka - záchranári

Hoci rybárske lehátka majú kovovú kostru, sú konštruované tak dômyselne, že sa nepotopia. Vďaka nim sa obaja rybári dostali ku brehu.